

Sonallegade 5, den 30. Juni 96.

Kære Ven!

Dit Brev og Brev var ikke
stort glædeligere end sin Tavshed,
der satte mig i stor Angst. Som
vedt Umåkeligt Besjættelse sig-
te sig, at alt var godt, naar det
kun gik dig godt, og trods mine po-
re Lidelse tænke sig inforandret
som tidligere. Gud give Jer begge
Sindhed og Kroeftes igen! Det er
jeg ikke ene om at ønske Jer. Kili
sin Nina og det hente om ikke
at være modløs. Modløshed mener
uhæns Ligdom. Men der skal
meget til for at indhætte sin Lidelse,
der, naar man samtidig gaar i Bekym-

ning for den, det er en Kærlig af
alle.

Min Drachman - j^h Kærlighed mig
om i alle Gjæld ikke at vide besvendt,
^{lyskeds}
Dass flere Digter paaer sit Navn -
er dog et ualmindeligt Menneske.
Min var rejst her til for at gaae sit
B^ohave ind og medtage det til Dren-
den, hvor min agter at tage fast Op-
hold. Da min haard smætted overlade
B^orene til Inermene saa længe, gælte
det om, at her til Ophold her i Byen
blev saa kostbart som muligt, og ikke
siste aninden kom min s^ont om af-
terom til mig og sad en hel Time med
mit Ligeleje. Hun har stedd sig fast
til den Sandsonde Familie og vilde
gørne kunne fortælle Dem saa meget

som muligt om mig. Jeg lever i denne
Tid af Tanken om hendes Plødselstid.
Jeg kunde fortælle hende hvad jeg vilde
om Jer, da jeg såmunde. Jeg kunde med-
tage dit Brev, og jeg kunde at sende
Jer en Kærlig Hilsen fra hende.

Den omtalte norsk-amerikanske
Sanger hedder Adolf Dahm - Petersen.
Siden er eller har været Besøgt i
Tromsø. Derovre fik jeg en
ring Glæde af hans Sang. I Berlin
er det pludselig gaaet op for ham, at
han, som er gift i Amerika, ikke
hinder fremmede det i visse for det
visse hinsides Oceanen og er rejst
tilbage til New-York.

Glæd mig inderst om det bedste Til-
dent.

Din hengivne

